

er her Tale om Lokaler, som i længere Tid have haft en anden Anvendelse, nemlig som Økonomilokaler, og som altsaa maa istandsættes, forsynes med Varme- og Ventilationsapparater o. s. v. Nu kunde man jo sige, at det kan ikke gøre saa stort til Sagen, om man faar flere eller færre Enkeltceller. Smidertid er det netop ret presserende at faa disse ny Enkeltceller. Det er nemlig blevet oplyst fra Straffeanstaltens Side, at Tilgangen af Arrestanter er i betydelig Stigning, en Stigning, som dels har sin Grund i, at, som der staar i Anmærkningerne, et større Antal af de direkte indsatte Fanger end tidligere af Domstolene ifendes Forbedringshusstraf, altsaa forholdsvis oftere Forbedringshusstraf end Tugthusarbejde, dels i at der bliver overført dertil en Del Cellefanger fra Bredsløjelille. Der er nemlig ogsaa det at bemærke, at ligesom det altsaa truer med, at der skal blive Mangel paa Plads i Horsens Straffeanstalt, saaledes er det samme Tilfældet for Bredsløjelille Straffeanstalts Bedkommende. Jeg skal tillade mig at henvise til Anmærkningerne til Finansloven (se Tillæg A. Sp. 777—78). Der er det oplyst, at den 31te Marts 1894 var Tallet af Straffefanger paa Bredsløjelille: 301, den 31te Marts 1895: 321 og den 31te Marts 1896: 375. Der er altsaa en Stigning i to Aar fra 301 til 375, hvilket vil sige en Stigning af omtrent 25 pCt., og dette kan jo ikke blot ligge i, at Befolkningen hvert Aar tager til, men har ventelig ogsaa en lignende Aarsag som den, der har gjort, at Antallet er steget saa stærkt paa dem, der direkte indsættes i Horsens Straffeanstalt i Cellefængsel. Det vil med andre Ord sige, at Cellefangerens Antal tager til og det saa stærkt, at man maakte om ikke ret lang Tid vil staa over for Spørgsmaalet om en Udvidelse af Straffeanstalterne. Enhver Hjælp, der kan bidrage til at forhale dette Tidspunkt, maa man sætte Pris paa, og jeg vilde derfor ønske, at Udvalget vilde tage Spørgsmaalet under fornyet Overvejelse, saa at vi allerede i Aar kunde faa det fulde Antal Celler, som kan staves til Stede i Horsens. Det vilde være meget uheldigt, om man i Horsens skulde være nødt til at Mangl paa Plads at indsatte Fanger, der efter de almindelige Regler skulle udstaa Cellestraf, i Fælleslokaler eller være nødt til at afvise dem, som Bredsløjelille Forbedringshus trænger til at aflevere til Horsens.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 46, Nægtelsen af 200 Kr. til Ansættelsen af en teknisk Konsulent ved Middelfart Sindssygeanstalt, da er det et Spørgsmaal, der ikke

har stor Betydning. Jeg betvivler dog, at det i Grunden er stemmende med god Økonomi at foretage denne Nægtelse. Efter hvad der er oplyst om Anstaltens Maskinvæsen og omfattende Kørledninger, turde det være heldigt, om man havde et teknisk Tilsyn, som i Tide kunde paavise, hvor der er Mangler til Stede, og som kunde sørge for, at disse blive behørig udbedrede. Der blev udtalt Frygt for, at et saadant teknisk Tilsyn ikke skulde være fuldstændig uinteresseret. Efter de Oplysninger, jeg har stoffet mig underhaanden, tror jeg ikke, man skal nære nogen Frygt derved. Det er ikke Meningen at overdrage dette Hverv til en Mand, der er Leverandør til Sindssygeanstalten, og jeg betvivler derfor meget, at man skulde kunne løbe nogen Fare paa dette Punkt.

Naar den ærede Ordfører udtalte sig for Ansættelsen af, at man i saa stort Omfang som smuligt udbød Statens Arbejder til Licitation, kan jeg ganske samstemme med ham deri. Jeg finder ogsaa, at det er et godt og fornuftigt Princip, men det har naturligvis sin Begrænsning i Bestaffenheden af de Arbejder, der skulle udføres. Hvor det drejer sig om mindre, tilfældige Reparationsarbejder, hvad det jo ofte vil gøre, vil man naturligvis ikke kunne anvende Licitation; men i øvrigt slutter jeg mig ganske til Bemærkningen. — Den ærede Ordfører udtalte sig endvidere om den Sum, som er opført til Erstatning for uforstyldt Baretægtsarrest, og bemærkede ganske rigtigt, at det var et kalkulatorisk Beløb. Naar den ærede Ordfører imidlertid mente, at en Forhøjelse af denne Post kunde bidrage noget til, at der blev givet en rundeligere Erstatning, altsaa at det ringe Beløb, Posten nu udgør, kunde virke vildledende for Retterne, tror jeg rigtignok ikke, at det har noget at betyde. Jeg tror ikke, at Retterne ved fastsættelsen af Erstatningssummerne tage det mindste Hensyn til, hvad der staar opført paa Finansloven i saa Henseende. Jeg tvivler meget paa, at de stænke det nogen Opmærksomhed, ja, de ved vel næppe en Gang, hvor meget der staar opført i dette Djemed. Hvorvidt Erstatningen i det enkelte Tilfælde er passende eller ikke, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg har i øvrigt ingen Grund til at betvivle, at den fastsættes med god Vilje til at give paa-gældende den Erstatning, de have Krav paa, men, som den ærede Ordfører bemærkede, gaa de almindelige Principper for Skendelse af Erstatning i vor Retspleje ikke i Retning af at sætte Erstatningen højt, og jeg tror i Grunden, det er et ret fornuftigt Princip.